

Glasiło občine Logatec
letnik XXIX APRIL, 1998 šte. 4

LOGAŠKE novice

KO SE OBČINSKA GASILSKA ZVEZA OZIRA NAZAJ IN NAPREJ

Občinska gasilska zveza (OGZ) Logatec je v soboto, 14. marca, sklicala svoj redni letni občni zbor. V obširnem dnevnem redu so bila obravnavana tudi poročila o letnem in štiriletnem delu, kajti organom občinske gasilske zveze se je izteklo mandat.

Po poročilih in obravnavi so delegati sprejeli razrešnico dosedanjim članom zveze. Iz poročil in razprave je bilo razvidno, da je zveza uspešno izvajala, spremljala in koordinirala naloge na organizacijskem, strokovno tehničnem in finančnem področju. To se je odražalo tudi v delu logaških društev, ki so skladno s svojo osnovno nalogo gasili in reševali premoženje; pridno pa so tudi usposabljali svoje člane.

Financiranje zveze in društev (po merilih za financiranje varstva pred požari) je bilo zadovoljivo, težave so bile le pri večjih investicijah. Brez pomoči krajanov, podjetij, obrtnikov in različnih sponzorjev ne bi uresničili sprejetih nalog.

Celotno delo gasilcev, vključno s prostovoljnimi akcijami so pohvalili poleg župana Logatca Janeza Nagodeta še predstavnici republiške gasilske zveze in predstavniki okoliških gasilskih zvez. OGZ namreč zgledno sodeluje z zvezami v regiji. Gasilci pričakujejo, da bodo obljube župana za pomoč ob večjih investicijah uresničene, saj postajajo naloge društev vse bolj zahtevne. Res je, da so bili požari v preteklem letu brez večje materialne škode, razen požara ostrejša na stanovanjskem bloku in požara dveh kozolcev, vendar pa gasilce že njihovo temeljno poslanstvo spodbuja k večji budnosti. Lani so gasilci posredovali v 17 požarih: v desetih primerih PGD Dol. Logatec, po dvakrat PGD Gor. Logatec in Rovte, ostala PGD po enkrat. K temu

lahko dodamo še štiri tehnične intervencije ob prometnih in drugih nesrečah.

OGZ se zaveda, da je usposobljenost gasilcev nujnost, in zaradi tega posveča izobraževanju veliko pozornost. Na različnih tečajih so v obdobju od 1993 do 1997 izvajali izobraževanje na različnih področjih, če omenimo samo, za primer, tečaje mlajših in starejših pionirjev, ki se jih je udeležilo skupaj kar 37. Gasilci so danes najmožnejša nestrankarska organizacija. Že bežen pregled številčnosti v zadnjem obdobju kaže, da članstvo ne upada, saj je v obravnavanem obdobju naraslo članstvo s 770 na 818.

Tudi na področju investicij se je v zadnjem štiriletnem marsikaj premaknilo, saj so tri stare kombije zamenjali za nova, sodobna vozila (znamke mercedes in renault), kupili novo vozilo s cisterno, motorno brizgalko ter visokotlačno črpalko.

Gasilec tudi v bodoče ne bo zmanjkalo dela, zato so z volitvami skušali najti nove ljudi, ki bodo v prihodnjem mandatnem obdobju vodili in usmerjali delo društev. V novem upravnem odboru so zastopana vsa društva, izvoljeni pa so bili: Marinka Cempren-Turk za predsednico, Franc Trček iz Rovt, Anton Kokalj z Vrha Sv. Treh Kraljev, Ivan Markič z Medvedjega Brda, Slavko Krmavner iz Laz, Bernard Jereb iz Dol. Logatca, Janez Gostiša za KLI Logatec, Janko Cepič iz Gor. Logatca, Boštjan Rupnik iz Hotedršice. Poleg teh so člani upravnega odbora še novi poveljniki Ivan Bejgot in Matej Vidmar za delo z mladimi, medtem ko predsednice komisije za ženske še ni!

Novemu odboru želimo uspešno delo v bodočem obdobju in čim manj požarov.

A. Čuk

IZ BOGATE TRADICIJE ZA VSE USPEŠNEJŠI RAZVOJ

Po novem v Zadrudni hranilnici in posojilnici Logatec tudi devizno poslovanje in popoln plačilni promet. Novi mandat za upravni in nadzorni odbor.

Nateklo se je že dobrih 110 let, kar je bila v Logatcu (tam davnega leta 1887) ustanovljena prva posojilnica in hranilnica. Čas narodne prebuje, ki je želela vsestransko potrjevati in ohranjati slovensko bit, je poskušal s slovenskim hranilništvom in posojilništvom gmotno zavarovati slovensko gospodarstvo, še posebej kmetstvo, pred vsiljivo germanizirajočimi finančnimi vplivi. Iz rahlih korenin je raslo in se razraščalo hranilniško-posojilniško drevo. Zadrudna hranilnica in posojilnica v Logatcu je samo eden od nasledkov ljudske gospodarske naravnosti na Logaškem.

Logaška Zadrudna hranilnica in posojilnica, ki je previharila mnoge viharje, zaseda na Slovenskem v veliki družini Zadrudne hranilno

kreditne službe (HKS) 15. mesto. Zaupanje vanjo pa čedalje bolj narašča, kar prav gotovo potrjuje 30% rast vlog v minulem letu. Če štejemo, da je v občini nekaj nad 3000 gospodinjstev, potem ima v poprečju skoro vsako svoj delež - tako ali drugačno hranilno vlogo - ravno v tej Zadrudni hranilnici in posojilnici. Kako tudi ne, ko je možno na temelju jamstva Banke Slovenije varno poslovati prek hranilnih knjižic, prek žiro računa, prek tekočega računa, prek plačilne kartice, tolarskih vezav; za varčevalce je kajpak vabljivo tudi najugodnejše namensko kreditiranje (obresti: TOM + 5,9 do 9%).

Od letošnjega maja bo Zadrudna hranilnica in posojilnica ponovno omogočala menjalniško in devizno poslovanje. Na novo pa uvajajo nezgodno zavarovanje (prek zavarovalnice Slovenica) ter plačilni promet, ki prehaja iz bivše Službe družbenega knjigovodstva na HKS.

Zadrudna hranilnica in posojilnica stopa uspešnejšim poslovnim uspe-

hom naproti tudi z novim upravnim odborom, ki ga je občni zbor Kmetijske zadruge izvolil 25. marca letos.

Mandat je bil tako zaupan: Ivanu Brusu, Jožetu Čuku, Janezu Klemencu, Jerneju Merlaku, Marjanu Mlinarju, Ivanu Petrovčiču, Zvonetu Puppisu, Ireni Rupnik in Karlu Šinkovcu (ter namestnikom: Francu Dolencu, Alojzu Mačku, Jožetu Krmavnarju, Veroniki Demšar, Jožetu Mlinarju, Poldetu Petkovšku, Pavletu Kranjcu, Jožici Marinč in Ivanu Verbiču).

Novi nadzorni odbor pa sestavljajo: Milka Logar, Ivan Modic, Franc Rupnik, Milena Šefman in Roman Šušmelj (pa namestniki: Marcel Štefančič, Matej Škof, Andrej Istenič, Gregor Mihevc in Franc Kobal).

Zadrudna hranilnica in posojilnica zagotavlja še naprej zvestobo tradiciji in zavezanost razvoju - kmetstva v prvi vrsti.

Marcel Štefančič

Priznanja civilne zaščite

Na priložnostni svečanosti ob svetovnem dnevu civilne zaščite (CZ) je logaški župan Janez Nagode v navzočnosti poveljnika štaba CZ Jožeta Govednika in članice Marinke Cempren Turk podelil priznanja civilne zaščite trem krajevnim skupnostim. Priznanja so prevzeli predsedniki KS Hotedršica Andrej Zelenec, KS Rovte Alojzij Čuk in KS Trate tefan Trpin.

Generalna skupščina mednarodne organizacije civilne zaščite je 18. decembra 1990 določila 1. marec za svetovni dan civilne zaščite; dve leti kasneje je 1. marec tudi slovenska vlada razglasila za dan CZ v Sloveniji z namenom, da bi okrepili zavest javnosti o ogroženosti in o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami ter o pomenu CZ. Vsaka nesreča povzroči stisko človeka in ogrozi njegovo življenjsko in delovno okolje. Tudi naši občini, žal, nesreče ne prizanašajo. Najhitrejša pomoč je pomoč soseda sosedu, sočloveku. Za strokovno in učinkovito pomoč ob nesrečah večjih razsežnosti pa morajo biti posamezniki dovolj dobro usposobljeni.

Letošnja priznanja je predlagatelj, Izpostava za obrambo Logatec, utemeljil takole: ob koncu decembra 1996 in v začetku januarja 1997 sta sneg in žled v občini Logatec povzročila obilo težav in škode predvsem v gozdovih, na električnem in telefonskem omrežju. Zaradi izpada električne energije je bila motena tudi oskrba s pitno vodo v Hotedršici in v Rovtah. Vodstva KS Hotedršica, Rovte in Trate so na prizadetih območjih skrbela za zagotavljanje osnovnih življenjskih pogojev. Njihova dejavnost je bila usmerjena predvsem v skrb za prevoznost lokalnih cest do zaselkov in posameznih kmetij ter v zagotavljanje električne energije s prenosnimi agregati.

Za uspešno in odgovorno zaščito, pomoč in reševanje ter za odpravljanje posledic te naravne nesreče so jim bili podeljeni bronasti znaki civilne zaščite.

mct

Vabilo

Prispevke za naslednjo številko časopisa zbiramo do 9. maja.

Uredništvo

Dolnjelogaški gasilci ob stodvajsetletnici društvene dejavnosti obnavljajo zunanjo podobo svojega doma. Z geslom "V slogi je moč - Logatčani na pomoč!" so spodbujali k zbiranju sredstev, potrebnih za obnovo.

Če se bo vse prav izteklo, bo ob izidu časopisa v občinski hiši že dokument, ki bo zagotavljal državno sofinanciranje gradnje Doma za ostarele v Grapovčniku. Logaška občina je namreč edina, ki ima za tovrstno gradnjo že vso potrebno dokumentacijo.

Zato znova objavljamo številko računa za nakazilo prispevkov za gradnjo:

50170-630-3810342, Občina Logatec - Dom starejših občanov.

Ob jubileju M Kmetijske zadruga Logatec

Kmetijska zadruga Logatec praznuje letos kar dva pomembna jubileja: 110-letnico ustanovitve Kmetijsko mlekarke zadruga in 50-letnico ponovno zasnovane Kmetijske zadruga Logatec.

Iz pravil Kmetijsko gospodarskega društva v Logatcu (iz leta 1903) pa že izhaja, da so bili temeljni cilji opredeljeni nič slabše kot sedaj.

Pa si jih oglejmo:

- razpečavati in predelavati kmetijske pridelke in obrtne izdelke svojih udov,
- oskrbovati svojim udom gospodarske, gospodinske in obrtne potrebščine vsake vrste,
- ustanavljati in vzdrževati zadruga skladišča,
- nabavljati kmetijske stroje in iste posojevati udom,
- pospeševati kmetijsko gospodarstvo, zlasti s tem,
- 1. da snuje naprave in naredbe v povzdigo kmetijstva in domače obrti,
- 2. daje v gospodarskih zadevah svojim članom svete,
- 3. prireja podučne gospodarske shode in razstave ter izdaja primerne knjige in tiskovine."

Kako gospodari zadruga danes, smo povprašali sedanjega direktorja Jožeta Urbančiča, ki vodi zadrugo od leta 1995.

Kakšen je položaj zadruga v zadnjih letih?

Za primerjavo lahko navedem stanje iz leta 1994. Delavci zadruga so tedaj ustvarili 7.883.000 sit prihodka na zaposlenega oz. 360.000 sit izgube na zaposlenega. Za blažitev nastale situacije je zadruga v letu 1995 odprodala tri stanovanja in del delnic poslovnega sistema Mercator ter s tem poplačala najeti kredit pri HKS; povečala pa je obratna sredstva za del kupnin od stanovanj. Od tega je zadruga namenila del za nakup novega kamiona, kar pa se je kasneje izkazalo za zgrešeno. Prodaja kamiona pa se zaradi kompenzacijskega posla še danes ni zaključila. V letu 1996 je zadruga prodala mlekaro Laze in s tem delno poravnala terjatve poslovnega sistema Mercator za kredite v lažansko investicijo.

Da bi zadržali likvidnost zadruga, smo vpeljali bone za delavce (za prehrano) in kmete (za mleko). Nezadovoljstvo zaradi bonov je privedlo do prestrukturiranja trgovine v Dolenjem Logatcu, tako da smo v letu 1996 odpri diskontno trgovino za prodajo živil, seveda, brez ustreznega zagonskega kapitala. Svoje obveznosti smo lahko poravnali šele v letu 1997 iz kupnine za mlekaro. Povečali smo tudi trgovsko ponudbo v Gorenjem Logatcu (ki smo jo usmerili v apoteko) in popestrili tudi trgovino z gradbenim materialom v Dol. Logatcu. Zaradi prekinitve pogodbe z Valkartonom smo opustili proizvodnjo palet in vpeljali veleprodajo in povečan odkup gozdnih sortimentov.

Zastarela programska in strojna oprema v računalništvu nas je prisilila v nakup novih programov in nakup strojne opreme.

Vzrok za takšno stanje v zadrugi moramo nedvomno iskati v zgrešeni investiciji v mlekaro Laze, v žago in destilacijo eteričnih olj. Nova enota destilacije, razen poskusnega zagona, ni nikoli obratovala; pa tudi trgovina se ni znala dovolj prilagoditi novim tržnim razmeram.

Na kakšne zapreke pa ste naleteli pri denacionalizaciji?

Omenil sem že, kakšen je bil v grobem položaj zadruga v zadnjih letih. Poleg navedenih dejstev, lahko rečem, da so denacionalizacijski postopki še dodatno izčrpavali zadrugo. Zaključena je bila denacionalizacija gozdov; ostali so nam le kupljeni. Če dodam k vsemu temu še odplačilo žagarskih nepremičnin nekdanjim lastnikom in Brusovega kozolca, se ni treba čuditi, da smo bili tako rekoč pred stečajem. Na drugi strani pa v denacionalizacijskih postopkih nismo dobili gradu, ki si ga lasti Zadruga banka in hranilnica Slovenije, mi pa menimo, da bi grad moral ostati HKS. Enako se nam zdi krivično, da je del prostorov na Tržaški cesti 19 v razmerju 40 : 60 dobila zadruga na Vrhniki. Dolej tudi ni vrnjeno poslopje na Tržaški 13 in 15, kjer so prostori upravne enote in občine. Problemi zadruga so torej večplastni. Zadruga je lastnik velikega števila objektov, ki niso v funkciji (grajeni so bili v preteklosti) in so danes potrebni adaptacije, nahajajo pa se po krajevnih skupnostih naše občine. Za zadrugo so le strošek, saj ne dajejo nikakršnega dohodka. Prisiljeni bomo del teh objektov prodati ali pa zanje najti nadomestno dejavnost ali pa jih, kar bi bilo še najbolje, ponuditi v dolgoročni najem.

Kakšno je torej sedanje stanje?

Zadruga je po dolgem času v letu 1997 spet imela nekaj dobička. Največji problem so plače. Ključ do dobre zadruga je v dobrih kadrih, ki morajo za svoje delo prejeti ustrezno plačo. Zadruga si je sicer povečala prepotrebna obratna sredstva, ni pa se še znebila dolgov iz preteklega obdobja. Glede na razmere iz leta 1994, so rezultati sicer vzpodbudni, ne pa tudi zadovoljivi.

Kaj načrtujete v prihodnjem obdobju?

V letu 1998 načrtujemo nadaljnje dezinvestiranje neuporabljenih objektov zaradi prestrukturiranja poslovanja in zmanjševanja stroškov, povezanih s plačevanjem davkov in nadomestil za stavbno zemljišče.

Dalje nameravamo posodobiti vozni park, prevoz mleka, popraviti lokomobilo v destilarni in v okviru možnosti vzdrževati zadruga domove. Na vsak način bomo morali obrzdati rast stroškov, kar bo mogoče le s širjenjem dejavnosti, racionalizacijo poslovanja in večjo delovno disciplino. Vzpodbudno se povečuje nakup in prodaja lesa, mleka in goveje živine.

Uspešnejših rezultatov se nadejamo s skupnimi pretehtanimi prizadevanji; ne bomo se mogli izogniti principu naših starih zadrugnikov, in sicer, da se "vse poslovanje mora vršiti po trgovinskih načelih".

Albin Čuk

Gradnja poslopja Kmetijske zadruga 1938

Vedeti več in znati bolje

Nenehno izobraževanje je velelnik današnjega časa. Člani Območne obrtne zbornice si zato nenehno prizadevajo slediti novostim, ob tem pa obnavljajo že pridobljeno znanje.

V marcu so dvakrat potovali na sejemske ogled v Muenchen: najprej na splošni, letos jubilejni 50. obrtni sejem IHM, zatem na specializirani sejem gradbene opreme Bauma. Vmes so obnavljali znanje iz varstva pri delu; bilo jih je kar štiristo, obrtnikov in pri njih zaposlenih delavcev. Zdaj teče obnovitveni seminar iz higienskega minimuma, sledil mu bo tečaj dvostavnega knjigovodstva.

Vse večja gneča na trgu proizvodov in storitev, globalizacija informatike, časovna utesnjenost in naglica, vse to sili podjetnike v izobraževanje, inovativno, ustvarjalno načrtovanje in sprotno izboljševanje dela. Vse ostrejši inšpekcijski nadzor pa jih sili v vse bolj birokratsko spremljanje poslovnega dogajanja in v zadovoljevanje predpisov, često prav neživiljenjsko naravnanih. Težav se je nagrmadilo toliko, da jih le maloštevilni še zmorejo zlagoma nositi.

Ob uničujoči plačilni anarhiji po eni in zahtevah države po doslednem izpolnjevanju obvez po drugi strani postajajo možnosti za preživetje precej neopredeljive. Vendar, to je druga zgodba, ki je vredna posebne in poglobljene pozornosti.

J.G.

Gradbinci med postankom na poti proti sejmskemu Muenchnu.

BAUMA: sejem gradbinskih presežnikov

Prejeli smo ..

ZA "VAROVANJE IN SERVISIRANJE OBČANOV"

**ali KAKO GOSPOD FRANC
RUDOLF VANDRA PO POTI V FORUM**

1. Skoraj ne morem verjeti, spoštovani gospod Franc Rudolf, da prebirate "vso zmedo, ki jo premore vsebina utrujajočih člankov z naslovom 'Kaj se dogaja na poti v forum' izpod peresa gospoda Marcela Štefančiča, zlasti še, če ne prinaša v svoji vsebini nič takega, da bi jaz (Franc Rudolf, op.mAŠ) kot še mnogo drugih bralcev smelo reči, da razumejo, kaj ste želeli povedati..." No, kasneje se da iz Vašega sporočanja ugotoviti, spoštovani gospod Franc Rudolf, da zelo dobro in natančno razumete, kar sporočajo zapisi s poti v forum!!! Teže je prevzeti nase odgovornost glede razsojanja, spoštovani gospod Franc Rudolf, kdo od "mного drugih bralcev" da kaj razume in kdo da česa ne razume. Ampak pravica je na Vaši strani.

2. Še težje bi verjel, spoštovani gospod Franc Rudolf, da bi soglašali z nekogaršnjim mnenjem, ali denimo z mojim?! Le čemu pa? Oba imava pravico izražati svoje mnenje in obadva imava pravico sprejemati ali odklanjati mnenje drugega. To je svobodna odločitev obeh in vsakogar. Tudi pravica, da si o meni mislite karkoli in kakorkoli, je na vaši strani in na strani vsakogar.

3. Še najmanj bi rad verjel, spoštovani gospod Franc Rudolf, da trosite neresnice, pa čeprav o meni, bedniku (kot bi dejali on župan). Zato pričakujem, da boste naši javnosti - zaradi resnicoljubnosti in zaljubljenosti v pravičnost, poštenost in pokončnost - natančneje in predvsem otipliveje pojasnili: kje?, kdaj? in kako?, da - v svojih člankih samozavestno govorim o uspehih svojega dela -, kakor zatrjujete v četrtem odstavku svojega prispevka KAJ SE DOGAJA NA POTI V FORUM v letošnji marčni številki Logaških novic. e Vam utemeljevanje svojih očitkov ne bo šlo primerno od rok, boste prepričali mene in še druge bralce Novic, da ste lažnik. Tega ne bi rad dočakal, saj sem Vas vse doslej imel za spodobnega in spoštovanja vrednega gospoda.

P.s.: Da se Vam zaznave in občutki rahlo izneverjajo, spoštovani gospod Franc Rudolf, ni nič čudnega. To se dogaja tudi meni; čas prinese svoje. Zato Vas vabim na skupen sprehod po Logaškem (kakor hitro si boste lahko vzeli nekaj od svojega dragocenega časa, mi to, lepo Vas prosim, sporočite!), da obudiva nekatere spomine o tem in onem, kaj malega zapiševa, da bodo stvari, o katerih me sprašujete, obema dovolj jasne, pa tudi "mnogi drugi bralci" Logaških novic bodo prepoznali stvari, ki so jih po naravni ali nenaravni poti prezrli ali pozabili. - Kar zadeva stole in stolčke, moram priznati, da se najverneje sedi na trdnih tleh; res pa je, da tla niso poštena niti niso pravična in tudi prav nič pokončna. - Sploh pa se z dna duše veselim in radostim Vaše obetavne slutnje, spoštovani gospod Franc Rudolf, da se "varovanje in servisiranje občanov ne (bo) manjšalo"...in da se bo "vsaj večina občanov občine dobro počutila in videla svoj dan tudi jutri."

Bog daj, da bi bila tudi midva, spoštovani gospod Franc Rudolf, med to večino!

Marcel Štefančič

Prejeli smo ..

Podjetniški interes, kje si?

ali gospodu Rudolfu v ponovni razmislek

Ko sem prebral prispevek v Logaških novicah št.2/3 1998, podpisan z Vašim imenom, se nisem mogel načuditi ugotovitvam iz članka. Prvi hip sem pomislil, da je nekdo zamešal moj članek na drugi strani citiranih Novic s člankom na zadnji strani istih Novic. Pomislil sem tudi, da se je nekdo grdo ponorčeval iz Vašega imena in vam podtaknil nekaj ravno nasprotnega, kot je bil namen mojega članka. Kljub temu da sem videl Vaš podpis, nisem verjel, da je to pisanje Vaše in da je resnično namenjeno meni. Vašega opravičila po izidu Novic tudi ni bilo in tako moram pač verjeti, da ste članek napisali sami.

V članku trdite, da nikoli niste in ne boste zagovarjali politike, ki ne vzpodbuja ENAKOPRAVNE OBRAVNAVE vseh, "ki kakorkoli prispevamo in se trudimo za ohranjanje in za razvoj delovnih mest in s svojim VOLANTER-SKIM delom želimo pripomoči k pozitivnemu razvoju družbe kot celote".

V svoji tankovestnosti, kjer vidite same netočnosti in neresnice, vprašajte sami sebe:

1. - Kje ste v mojem članku prebrali same netočnosti in neresnice? (Razkrili jih namreč niste!)
2. - Ali ni resnica, kar je izjavil predsednik Območne gospodarske zbornice Berto Menard že v letu 1996? Zato ga ponovno citiram: "Na okroglo mizo tudi nismo vabili zgolj podjetnikov, temveč tudi vse politične stranke. Želeli smo, da bi bile tudi politične sile v Logatcu usmerjene v zagotavljanje dela in tudi v zagotavljanje plač. Ljudi prav posebno ne zanimajo, npr., dolge razprave v občinskem svetu, pomembni so jim zaključki. Podobno je z delom. Ljudi zanimajo predvsem plače, ki jih za svoje delo dobijo ob mesecu. - V Logatcu smo znani po svoji majhnosti, ki se kaže zlasti v nevoščljivosti, pomanjkanju timskega dela, pa še po neznanju. Naj za primer navedem ustanavljanje denarne hranilnice v Logatcu, ki pred časom ni uspela, ne samo zaradi spremenjenih političnih razmer, pač pa tudi zaradi preozke miselnosti posameznikov".
3. - Ste morda ugovarjali, ko je bil v Dnevniku objavljen članek "Zemlja spet netila prepire"?
4. - Kaj niste prebrali opozorila Obrtne zbornice, ki je ob citiranih dogodkih opozorila vas svetnike na nevzdržnost take politike, pri kateri se imena posameznikov pojavljajo na sejah predvsem v slabšalnem smislu?
5. - Kaj ob navedeni kronologiji v mojem članku niste razumeli, da taka politika, žal, ne vodi k napredku?
6. - Kje v svojem članku trdim, da je imel predsednik nekdanjega izvršnega sveta prav?
7. - V svoji prizadetosti govorite, da ob "nameri" mojega pisanja ne morete ostati ravnodušni, saj se Vas osebno dotikam. Le kje, prosim Vas? Nikjer Vašega imena, nikjer besed o gospodu Vladu Pucu. - Krščanska načela pa veljajo tudi za Vas, gospod Rudolf, mar ne?!
8. - In sedaj k bistvenemu vprašanju. Mar niste prebrali članka "Za pospešeni razvoj občine", kjer pa je neposredno navedeno: "Na podlagi sklepa občinskega sveta se je namreč leta 1996 upravni odbor kadrovske preoblikoval, zaradi neaktivnosti 'režijskega obrata' pod vodstvom takratnega župana Stanislava Brenčiča in tedanjega predsednika upravnega odbora Franca Rudolfa, kar je sicer poosebljala tudi občinska uprava itd." Kako torej, da se niste ojunčili in se razpisali v Logaških novicah tudi o tej trditvi? (Saj ste za enakopravno obravnavo?)!

Če morebiti ne boste spoznali, da je bil članek usmerjen v povsem drugo smer, kot jo sicer Vi navajate, naj še enkrat navedem svoj zaključek omenjenega članka: "Menim, da je skrajni čas, da namesto preprirov pripravimo strategijo bodočega razvoja Logatca in postavimo prioriteto bodočih akcij. Potreben je trenutek streznitve."

P.s.: Če kljub temu ne vidite v jedro mojega pisanja, še zadnji odstavek iz omenjenega članka: "ČAKANJE IN PREPIRLJIVO RAZPRAVLJANJE NAS NE BOSTA PRIVEDLA NIKAMOR!"

Upam, da končno tudi Vi to želite.

Albin Čuk

Kar nekam neopazno je na Sekirici nastal pravi stadion. Veselijo se ga športniki in ljubitelji nogometa. (foto: Jago)

KAJ SE DOGAJA NA POTI V FORUM?

Možna so tudi drugačna ravnanja na poti v forum

1. Iz magnetogramskega zapisa 6.točke dnevnega reda nadaljevanja 12. izredne seje Občinskega sveta Občine Logatec, ali kako si nekateri občinski svetniki predstavljajo nujnost dobesednih zapisov svojih govorov v zapisnikih občinskih sej.

Ga.Mihelčič: "Hvala lepa. Gospod Rudolf."

G.Rudolf: "Hvala lepa. Verjemite mi, da mi je težko hodit gor, ampak, na žalost je pač tko... Ne gre se zdej de bi, ampak najbelj me boli pa ponovno izrečena beseda nekateri v tej občini, pa karkol se zgodi na pamet. Ta beseda je sigurno neupravičena, poglejte zakaj, karkoli je bivši župan naredu je bil napaden, dobro bom reku upravičeno, jes pravm kadr so napake upravičene. Smo ga tud obravnaval je blo enu, drugu tretje, smo ga, ampak je bil naš svet za to. Jes sm bil edn od tistih ka sm reku če je res tako, nej bo tko, sem ga poskušal zagovarjat ker pač je bomo rekl na tej strani. To ni nbena hinavšna, ampak če se ga ni dal se ga ni dal..."

In potem tako naprej in tako nazaj še za kak poltretji ducat nastopnih replik, kjer gospod Franc Rudolf milobno, nedolgovezno, brez kančka zmede, jasno, kleno in bleščeče, nadvse jasno do zadnje potankosti, sploh pa neutrujajoče pomembno sporoča svoje prodorne misli občinskemu svetu in prek njega javnosti, in ne - bogne daj! - kakim neumnežem. Meni je bilo branje magnetograma v veliko veselje in korist. Najbolj resnobno me je prepričala globokoumna razlaga tega, kaj da ni "hinavšna". Po prepričanju gospoda Franca Rudolfa je treba zagovarjati ravnanje, tudi če je upravičeno napadeno, če je tisti, ki je povzročil napake, "na tej strani" (na Rudolfovi strani?! op. mAS). - Ko bi bilo dovolj prostora, bi bilo moč objaviti tudi tisti del javnega nastopa gospoda Franca Rudolfa, kjer bi vas javno in nesporno poučil, kako si lahko sposodite nekega določenega Kranjca, ga pred javnostjo meni nič tebi nič samovoljno vzamete v zobe z dobršno mero podtikanj in podtiklajev, pa mima Bosna! In vam pri vsem tem ni prav nič nerodno, tudi ko se vam dokaže, da ste lomastili v prazno, pri tem pa nekoga po krivem nataknil na

raženj; niti opravičiti se ni treba. Takemu ravnanju bi bržčas gospod Rudolf dejal: "polivanje gnojnice". Seveda, če ne bi tega "polivanja gnojnice" povzročal gospod Rudolf sam. Kar velja za koga drugega, očitno ne velja za gospoda Rudolfa. - Moralna drža preverjeno poštenih, pravičnih in pokončnih! Saj pravim.

2. Skupina svetnikov krog gospoda Franca Rudolfa (pa ne ravno vsi!) ima še eno drugo prefinjeno navado. Kadar se zgodi, da opozicija poočita občinskimi vladavcem kako potezo, ki ne diši najbolj po pravičnosti, poštenosti in pokončnosti, prileti takoj opravičilo za nepravdansko ravnanje, češ saj so tudi drugi "pred nami" ravnali oporečno. O tem se je že pisalo;vem, vem (da se mi ne bi očitalo, da utrujajoče ponavljam že zapisano!). Ali moram priznati, da mi ni bilo nikoli dovolj doumljivo, od kod gospodu Francu Rudolfu in njegovim ta bolesta praktična zgovarjanja na "druge". Ali, takoj se mi je vsa tajinstvenost razodela, ko sem oni dan v časniku prebral: "Po dveh tednih molka je danes na posebni tiskovni konferenci nastopil predsednik ljudske stranke Marjan Podobnik in poskušal zavrniti obtožbe, da se je stranka leta 1992 financirala nelegalno. Obtožbe je zavračal predvsem z opozarjanjem na druge stranke, ki naj bi se tudi financirale na nezakonite načine." - Filozofi bi rekli: simptomatično.

3. Resnično, nekako nenavadno se mi to pot zapisujejo citati. Je že tako: včasih tudi citati kaj povedo. Citatov pa je po svoji naravi najmanj dvojje vrst: tisti prijetni in oni drugi manj prijetni. Poglejmo si nekatere, ki so bili vredni tolikanj zaupanja, da so decembra 1994 zagotovili županovanje. Navajamo jih kot preizkušeni napotek tudi za letošnje jesenske županske volitve:

"V logaški občini po mojem prepričanju vladajo razmere, zaradi katerih občina v svojem gospodarskem in siceršnjem razvoju zaostaja bolj, kot bi glede na položaj celotne države smela zaostajati."

- Če je ta potegavščina prepričala volivce že jeseni 1994, kako jih ne bi še letošnjo jesen, ko bo razvojnega zastoja še za kak ščepec več!

"Korenito bom spremenil občinsko operativno, predvsem investicijsko politiko."

- Predvsem tako, da bo župan dokončal ali kvazi dokončal kak projekt svojega predhodnika, potem pa to dejanje razglasil izključno za svoj izum; za kaj več pa bo zmanjkalo "idej". Nič za to, važno, da ne bomo v "siceršnjem razvoju" zaostajali bolj, "kot bi glede na položaj v državi" smeli zaostajati.

"Ustavil bom propadanje zadrugištva."

- No, ja, v logaški in rovtarski kmetijski zadrugi ne vedo o teh županovih dejanjih še nič. Vedo pa povedati še kaj manj prijetnega. Pa kaj bi tisto. Zadrugi si pač pomagata po zdravi kmečki pameti: kakor vesta in znata.

"Odločno bom posegel v gradnjo obrtne cone v Logatcu."

- Tukaj pa brez kakršnegakoli pardona. Odločnost je bila tako odločna, da se v "coni" dobri dve leti ja ni nič premaknilo. Vsaj dokler je imel župan v oblasti sklad stavbnih zemljišč.

"S strokovnjaki, ki jim zaupam, bom moderniziral celotno cestno omrežje, ne samo posameznih cestnih odsekov. Pri čemer mislim predvsem na ceste, kot so Hotedršica-Novi svet, Trate-Rovte, Rovte-Zaplana ter takojšnje obnove cest v mestnem jedru."

- Tjee, do jesenskih županskih volitev bo dovolj časa, da si pojasnimo, kaj pomeni "celotno" in kaj pomeni "takojšnje". Da nas ne bo kdo lovil za vejice in pike!!!

4. "Prijetlji, jesen ga mormo piti!" (Iz ljudske pesmi)

P.s.: Logaške novice (slabe kakor so!!!!) se (trdim stališčem navdušenca nad nepismenostjo in njegovih navkljub) še niso prodale; še vedno so glasilo občine Logatec.

Uredniški odbor je tudi še cel in zdrav - kolikor toliko. Prav nič katastrofalnega se ni izkazalo. Na potezi je čas, ki pozdravi vse bolezn: telesne in - one druge. ...-

Samo citatov nikar!

mAS

Silvanisa d.o.o.

1381 Rakek, Dovce 31a tel.-fax. 061-701 759

Pravi naslov za izdelke iz lesa

Pred dvajsetimi leti je izšla prva številka šolskega glasila

V JUBILEJNEM SOJU "NAŠIH DNEVOV"

Osnovna šola "8 talcev" iz Logatca pridno vzpodbuja mladi rod k literarnemu, meditativnemu, poročevalskemu in razvedrilnemu pisanju.

Malo da nas ni neopazno obšla 20-letnica šolskega glasila "Naši dnevi". Bilo bi celo krivično pozabiti trenutke, ko je vzniknila želja po šolskem časopisu. V šolskem letu 1977/78 je Lado Korenč uspel zbrati in navdušiti skupino sošolcev iz sedmega in osmega razreda za izdajanje šolskega časopisa. Nastali so "Naši dnevi", ki jih je urejal prav Lado. In časopis ni bil v prvem letu kar tako; izhajal je mesečno in spremljal delo šole in učencev v njej in tudi zunaj nje. Prvi urednik se še posebej rad spominja vseh sodelavcev pri časopisu. e danes je vesel priznanja Zavoda za šolstvo republike Slovenije, ki je bilo dodeljeno "Našim dnevom" za uspešno sodelovanje na naravovarstveno temo "Za zeleno naravo". Tako je bilo posejano žlahtno seme, ki je potlej vsa leta rojevalo bogate sadove.

Zadnja leta izhajajo "Naši dnevi" dvakrat na leto. Letošnjo prvo (marčno) številko, ki je bila natisnjena pri ARTPRO Ljubljana v 300 izvodih, je prikupno uredila Zvonka Peček ob sodelovanju Ivica Podjed; slikovno

gradivo je domiselno izbrala Vanda Tivan, tipkarsko delo je opravila Dagmar Doles z računalniškim krožkom, za všečno oblikovno podobo pa je poskrbel Miran Nagode. Avtorji besedil so člani dopisniškega krožka in drugih dejavnostnih krožkov. Vsak je na svoj način pomogel k pestremu pisnemu in slikovnemu gradivu, ki ponuja na raznotere plati pritegljivo vsebino: natreseni poročevalski del se spogleduje z občuteno obarvanimi pozdravi naravi, od tod iskrivi premisleki malih modrecev do literarnih snovanj, ki se preizkušajo od preprostih izpovedi do tehtne akrostihne glose. Srečamo se tudi z bogastvom prijateljstva, potujemo skozi svet priložnostnih novičk in domišljije do sprostitve in zdravega nasmeha. Dovolj vabljivega branja in zgovornih upodobitev.

Že zdaj pa radovedno pričakujemo napovedujočo se majsko številko "Naših dnevov", ki bo tematsko ubrana na pregovorne razglede. In veliko sreče na poti v tretje desetletje!

Marcel Štefančič

Prvi spomini

Izgubila sem se, ko sem imela komaj tri leta. Takrat smo živeli v bloku na Fužinah.

Mami se je odločila, da bo počistila stanovanje. Očeta in mene je poslala na dolg sprehod. Ustavila sva se tudi v slaščičarni. Meni je oči naročil veliko kepico sladoleda s čokoladnim prelivom, sam pa je bral časopis. Postal mi je odlgčas. Odšla sem k ograji pred slaščičarno. Kmalu pa sem prečkala cesto in se odpravila k oddaljenim blokom. Oči je kmalu opazil, da me ni. Najprej se je odpravil k bregu Ljubljane. Hotel se je prepričati, če nisem padla v reko. Ker se je že temnilo, je šel po mamico. Pri iskanju je pomagala tudi sosed. Mami me je kmalu našla. Bila sem v peskovniku pred velikim blokom. Zraven je na klopci sedela stara gospa. Mami jo je vprašala, če sem jokala ali se ustrašila. Gospa je rekla, da sem bila čisto tiho in da je mislila, da sem doma v bližnjem bloku. Mami me je vzela v naročje in me odnesla domov.

Od takrat naprej mi je oči vedno obul velike rdeče coklje. Pa veste zakaj? Zato, da me je vedno slišal, če sem odcapljala in me tako imel vedno na očeh.

Špela Tomažinčič, 5. a OŠ Tabor

Bila sem še majhna in živeli smo še v Hotedršici. Velikokrat sem odšla z očkom v trgovino, saj smo stanovali tam blizu. Pot sem poznala že na pamet. V trgovini pa mi je bilo tako všeč, da sem se tja nekega dne odpravila kar sama.

Ko je očka po kosilu zaspal za mizo, se jaz niti obula nisem, saj sem imela lepo priložnost, da grem prvič sama po svetu. Ko sem prišla do glavne ceste, sem se usedla prav na sredino in se začela obuvati, saj moje majhne nožice niso prenesle nizke jesenske temperature. Srečo sem imela, da me ni povozil avto. Videla me je neka gospa iz vasi. Ko me je pripeljala domov, očka sploh vedel ni, za kaj gre, saj je takrat utrujen spal. Ko me je spraševal, zakaj nisem nič povedala, mi je v oči prišlo nekja solza, a očka me je potolažil s čokolado. Takrat je bila mamica v službi in ni bila tistega dne nič huda. Razjezila se je čez nekaj dni, ko ji je očka povedal, kako me je pazil.

Nadja Brus, 5. a OŠ Tabor

Računalniški entuziast

Matej Vrabec, učenec O "8 talcev", je sredi februarja zmagal na regijskem tekmovanju iz računa- lništva, ki ga je organizirala Zveza organizacij za tehnično kulturo.

Matej je na tekmovanju, ki se je odvijalo na OŠ "Ivan Cankar" na Vrhniki, zamenjal Tilna Kranjca, ki je sicer zmagal na šolskem tekmovanju, a se zaradi odsotnosti regijskega tekmovanja ni mogel udeležiti.

Nad Matejevim uspehom smo bili tako navdušeni, da smo ga obiskali na vajah iz računalništva in ga skupaj z njegovim mentorjem Petrom Černetom povprašali o tej in oni zanimi- vosti s tekmovanja.

Kakšne so bile priprave na tekmovanje?

Peter: S to skupino smo že na lanskih vajah obdelali računalniški program Word, tako da sem fantom letos pokazal le še nekaj podrobnosti in zvijač, ki bi lahko prišle v poštev na tekmovanju.

Matej: Na tekmovanje sem se pripravljaval predvsem vsako sredo na vajah, še posebej v soboto pred tekmovanjem. Mislim, da pomaga tudi to, da imam računalnik doma in mi je vedno na voljo.

Peter: Osnovno znanje pridobiš sam z nenehnim poskušanjem. Malo pomagajo tudi kakšne revije in tečaji.

Kako pa je bilo s konkurenco na tem tekmovanju, je bila huda?

Matej: Dan, ko sem tekmoval, je bil že tako naporen. V šoli smo isti dan pisali poskusno malo maturo, in ko sem na tekmovanju videl naloge, sem imel kar malo slab občutek... Ampak potem, ko sem začel reševati naloge, je pa kar šlo.

Peter: Ja, kasneje smo celo ugotovili, da je ravno na Matejevem računalniku manjkal program Word Art, ki še posebej pripomore k lepo oblikovanemu besedilu, torej k temu, v čemer je Matej tekmoval. Matej je torej postal absolutni zmagovalac regijskega tekmovanja.

Kako pa je bilo na razglasitvi rezultatov?

Matej: Za rezultate smo izvedeli kar hitro; pol ure po tekmovalnem delu. Dobil sem tudi nagrado sponzorja tekmovanja: programski paket, ki sem ga bil zelo vesel.

Jasna Medar, 5. c in Novinarski krožek OŠ "8 talcev"

GRADBENIŠTVO

DAMOS d.o.o.

Damjan Smrtnik

Velika Ligojna 20, Vrhnika

tel./fax: 753-020,
0609 637-734

izvajamo:

- ADAPTACIJE STAN. OBJEKTOV
- UREJANJE OKOLICE OBJEKTOV
- tlakovanje dvorišč z materiali po želji stranke
- postavitve robnikov, itd ...
- POSTAVITEV OPORNIH ZIDOV
- IZDELAVA KANALIZACIJE
- VODOVODA, TEMELJEV, itd...
- UTRJEVANJE TERENA
- RAVNI IZKOPI, PREVOZI ...

Pajek in muha

Muha se ujela je v mrežo pajkovo, pajek pa ji je grozil: "Če se boš upirala, ti neumna muhica, pomagalo ti ne bo prav nič, ker jaz velik sem fantič! Pojem te za malico, morda kosilo, saj se mi ne bo prav nič mudilo!"

Muha pobegnila je, kakor so jo nesla krila, pajek pa ostal je brez malice, morda kosila.

Kristina Dimič, 5. d OŠ 8 talcev

Proslava za materinski dan

Na predvečer materinskega dne smo imeli v Domu krajanov Rovtah proslavo. Namenjena je bila vsem našim krajanom, še posebej pa vsem mamam in mamicam.

Proslavo je začel otroški pevski zbor pod vodstvom gospe Mari Loštrec Žižek. Zapeli so nam dve pesmi za mame. Potem so nam učenci najnižjih razredov prebrali pesmice, ki so jih sestavili čisto sami. Učenci četrtega in petega razreda so se predstavili z dvema lutkovnima igricama. Za zabavo so s plesnimi točkami poskrbeli učenci, še posebej učenke, ki obiskujejo plesno šolo Peter Pan. Predstavil se je tudi cerkveni mladinski pevski zbor pod vodstvom gdč. Marije Lukančič, z instrumenti jih je spremljal domači ansambel Priluhni mo tišini. Program je dopadljivo povezovala gdč. Jerneja Tušar. Po končani proslavi smo si lahko še ogledali razstavo v šolski avli. Vse mame in mamice pa so si lahko vzele še vsaka po eno od rož, ki smo jih izdelali učenci OŠ Rovte.

Mislim, da je ta predstava popestrila večer vsem našim mamam. e pa ne, upam, da smo jih razveselili otroci s pozornostjo in presenečenji na materinski dan.

Mojca Celarc, 6. a, OŠ Rovte

NA NOTRANJSKI 14 JE ODPRT

NOV SERVIS

AVDIO - VIDEO NAPRAV

- Popravilo vseh vrst televizijskih in radijskih sprejemnikov, videorekorderjev, avtoradiov ...

- Skeniranje fotografij do formata A4

- Popravilo monitorjev, PC napajalnikov ...

Telefon: 061 / 743 490

Delovni čas: 13h - 20h

Sobota: 9h - 12h

"Rožmarin" se je na poti v Trst ustavil v sežanskem botaničnem vrtu. (foto: U.R.)

Pevski zbor Rožmarin - tudi skupnost prijateljev

Prijatelji smo radi skupaj. Tako se počutimo polnejši in to nam daje občutek veselja. Da bi izrazili notranjo radost, so potrebne besede. Malo besed, ki povedo največ, so združene v kiticah, v pesmih. Ker vemo, kako pomembno je lepo petje, ki napolni srce, smo se pevci z željo "dobiti več", odpravili neko sobotno jutro v Koper. Čeprav se je sonce komaj predramilo, nam ni bilo težko vstati, saj smo bili vsi polni pričakovanj. Pesem ob spremljavi kitare in smeh sta nas spremljala med prijetno vožnjo z vlakom. Brez težav smo prispeli do cerkve sv. Marka, kjer sta nas odprtih rok sprejela tamkajšnji župnik Lojze Kržišnik in Ciril Bajt (nekdanji član ansambla Klicarji).

Kmalu po nastanitvi smo začeli z dihalnimi oz. pevske vaje; potrpežljivi Marjan Grdadolnik nam je razkril nekaj pevske modrosti in v nas zapustil globoko sled želje po izpopolnjevanju. Ko so bili glasovi že nekoliko utrujeni, smo si dan popestrili z igranjem odbojke, v kateri so navdušeno sodelovali tudi naši mentorji: od župnikov, do profesorja in kuharice Milke Trpin.

Ob kratkem predavanju "osebnost pevca" smo se zamislili, saj nam petje poleg sproščenih trenutkov nalaga tudi cel kup odgovornosti. - Poseben čar pa je v nas zapustil tudi čudoviti razgled na morje, ki je bilo zvečer še prav posebej svetleče in vabljivo.

Naša pričakovanja so bila izpolnjena in kar nekako stežka smo se naslednjega dne vrnili domov. Na srečo pa nas je že naslednjo nedeljo čakalo novo doživetje. Skupaj z mlajšimi člani zbora smo odpotovali v Trst, kjer smo v Marijinem domu tamkajšnjim Slovencem prepevali in zaigrali igrice o Butalcih pod vodstvom učiteljice s podružnične šole na Planinah Ane Žakelj.

Vožnja z avtobusom je bila kar dolga, vendar nepozabna, še posebej, ko smo ob pogledu na eno največjih ladij na svetu, ki je zasidrana v tržaški ladjedelnici, kar obstrmeli. Ker smo bili vsi še polni vtisov iz filma Titanik, nas je spreletel vznemirljivi občutek ob spoznanju, da bo prav ta ladja, "Velika princesa", krenila po poti Titanika.

V poznih nočnih urah smo se nekoliko utrujeni, a še vedno polni dobre volje in vtisov, vrnili domov. Po teh doživetjih vsi še raje obiskujemo pevske vaje, saj se že pripravljamo na nove nastope v domačem kraju.

PZ Rožmarin

Obrtniški zbor Notranjska je s članom Petrom Razpetom v marcu pripravil gostovanje pri mešanemu pevskemu zboru Kulturno prosvetnega društva Slovenski dom v Zagrebu.

Na koncertu je sodeloval Logaški oktet, predstavila pa se je tudi idrijska čipkarska šola z razstavo čipk in šivilja s pravo modno revijo oblačil, obogatena s čipkami. Skorajda dveurni program, ki ga je povezal Primož Sark, se je prelil v družabno srečanje z zagrebškimi Slovenci ob zvokih ansambla Stock.

Zbor je sredi aprila v Spodnji Idriji gostil mešani zbor "Lisca" iz Sevnice, oktet pa je dan zatem gostoval v Polhovem Gradcu, kjer sta na dobrodelni prireditvi za Slovensko vas na Madagaskarju med drugim nastopila tudi logaški kvintet in neutrudni Andrej Žigon.

Na fotografiji: Logaški oktet v zagrebškem Slovenskem domu. (Iago)

Pela sta dva prijateljska obrtniška zbora

PEVSKI VEČER

Razlegala se je pesem gostov iz Lenarta in gostiteljev
Notranjske.

Od božično novoletnega časa sem je nastal pri nas kar daljši pevski premor. Tega je letos prekinil Obrtniški pevski zbor "Notranjska", ki je prav na zadnji februarjski dan vabil na Pevski večer v kulturni dom v Gorenji Logatec. Vsaj dvoje razlogov je bilo za obisk koncerta: nastop že lepo uveljavljenega domačega zbora in radovednost zadelj gostovanja prijateljskega Moškega pevskega zbora "Obrtnik" iz Lenarta v Slovenskih Goricah. In tako se je tudi Pevski večer ponudil v dveh različicah.

V prvem delu je napovedovalka Petra Jenko pozdravila 26-članski gostujoči zbor, ki ga vodi Milan Eder, prepeva pa od leta 1981. Preizkušeni, vendar po svoje zahtevni program, ki gre sicer rad dobro v uho, se je razlegel med poslušalstvom in izvajal naprikrto odobravanje, še posebej s skladbami Nedveda, Ipavca in Kernjaka. Zborovodja je s pevci vred prepričal avditorij o očitni pripravljenosti za delo v zboru in o velikem veselju do petja, ki ne sme zaobiti srca, ki želi pesemske izpovedi. Pohvalno lepo so zveneli solisti, zlasti v skladbah Ljubezen in pomlad in v venčku koroških Mi smo mi, s katerim se je zbor tudi pevsko najbolj razživel.

Prijetna napovedovalka je v drugem delu koncerta povabila k prepevanju OMePZ "Notranjska". O "našem" zboru je bilo povedanega in zapisanega že mnogokaj, težko bi rekli, da kaj takega, s čimer se poslušalci in predvsem poznavalci zbora ne bi ujeli. Morda nas je zbor želel prav s prvim pojubilnim koncertom na domačih tleh prepričati, da ne pristaja zgolj na dosežke prvega desetletja, da ga družabnost, na katero prisega, resda

druži, vendar je le pevski duh v ospredju. Janez Gostiša, prekaljeni zborovodja, izbere tiste sorte repertoar, kot bi nas hotel obsipati z dvomi, češ ali bo zmogel zbor skladbe, kakor so zapisane v koncertnem listu. In ko se nas dvom želi nekako polotovati, ga zavrnejo pevci s prepričljivim nastopom, takorekoč od začetka do konca. Ni bilo ravno preprosto razločevati, kaj se je bolje slišalo Čajkovskega Otče naš ali Franckov Panis Angelicus z lepo zastavljenim solom Janeza Gostiša ml., Venturinijevo Znamenje z milobnim solom Erike Marolt ali Srebotnjakova Vesna, ali bi iskali bolje med Adamičevo Pomladansko, Kumarjevo Alegorijo ali Vrabčevimi Bratci. Vsekakor pa se je v višek koncertnega večera izpel Angel vopijaše Petra Česnokova. Nekako tako sem si dejal: ko bi bil tega večera zbor odpel samo to skladbo, bi izpričal, kar ta trenutek pevsko največ zmore: lepo oblikovan volumen, jasno intonacijo, presenetljivo lahkotnost dinamičnih premen, obvladovanje glasbenih fraz, skladne nastavke, uravnoteženo in tenkočutno spremljavo odličnega sola Špele Petkovšek. - Zborovodja mora biti takega zbora vesel.

Nasploh smo bili poslušalci, kolikor nas je Bog dal tistega večera, navdušeni. Prihodnjič bodo tistih nekaj praznih stolov zagotovo posedli vsaj še nekateri od tistih obrtnikov, ki so sicer ponosni na zbor, a to pot niso utegnili na koncert, pa tudi tisti pevci, ki pričakujejo, da jih bodo ob njihovi priložnosti prišli poslušati prav pevci "Notranjske". Če pa radovednost le pripelje še koga, bo navsezadnje še zmanjkalo prostora. Da bi vsaj!

Marcel Štefančič

Vsi naši spomeniki

Ko pridemo v kak kraj, si med drugim ogledamo tudi spomenike tistega kraja - naravne ali umetniške, saj ob tem spoznavamo zgodovino in kulturo kakega kraja.

Tudi v Logatcu imamo kar nekaj spomenikov. Eden takih - kot jim pravimo: spomeniki oblikovane narave - je vsekakor Napoleonov drevored ob Tržaški cesti. Pa tudi umetniških spomenikov je precej. Pred Škrlijevo hišo stoji spomenik, postavljen v času graditve prvega vodovoda v Logatcu. Potem so še spomeniki, postavljeni v spomin padlih na eni in drugi strani med drugo svetovno vojno, dalje spomenik našega znamenitega rojaka dr. Andreja Gosarja, pravnika, politika in sociologa.

Na poseben način pa izstopa spomenik padlim v prvi svetovni vojni; temu ljudje pravijo kar "Plečnikova kapelica". Načrte za ta spomenik je namreč napravil Plečnikov študent arhitekt Ciril Oblak. Spomenik vsekakor kaže mentorsko roko učitelja, arhitekta Plečnika. Vendar se že dolgo ljudje jezijo zaradi nevzdržnega propadanja tega spomenika, zlasti starejši, ki jih boli, da je spomenik, postavljen njihovim očetom, padlim med prvo svetovno vojno, tako zapuščen.

Kako zanimiv je ta spomenik, so dokazali tudi naši domači slikarji: od Franca Musca prek Mateja Pečenika do Marka Gantarja; vsi so že naslikali ta spomenik in tako po mnogih logaških hišah visi prav upodobitev tega motiva.

Seveda, vemo, da je občinski proračun precej skop, kar zadeva obnovo

kakega kulturnega spomenika, saj je ogromno drugih zadev, ki so za občane pač važnejše. In tako ostaja ta spomenik ob strani, saj bi za njegovo obnovo bila potrebna kar precejšnja sredstva. Predvsem bi bilo treba kapelico na novo prekriti, na novo poslikati notranjost, popraviti stebre in obnoviti vodnjak. Nekoč sem že predlagala nekomu od obrtnikov, da bi se lotili podobnega načina kot takrat, ko smo zbirali sredstva za ambulantno vozilo. Res bi se sredstva najbrž nabirala bolj počasi kot takrat, morda bi se pa le nabralo dovolj denarja za obnovo spomenika. Pa še en spomenik imam v mislih.

Ko sem zadnjič šla po cesti za Jačko, sem si ogledovala vodni stolp. Še pred leti je bil videti kar v redu, sedaj pa nezadržno propada. S stolpa raste drevo in samo še vprašanje časa je, kdaj se bo stolp podr. Prav tako sta bili na drugi strani proge pri železniški hiši odstranjeni obe črpalki. - Ker je lani minilo ravno 140 let, kar se je v Logatcu prvič ustavil vlak, bi bilo morda zanimivo, ko bi vse skupaj obnovili, saj bi bil to nedvomno tehnični spomenik velike vrednosti. Seveda, bi se bilo o tem treba pogovoriti z upravo Slovenskih železnic, saj ima ta celo oddelek za muzejko dejavnost; splačalo bi se tudi glede te stvari kaj storiti.

Nuška Štravs-Jenko

Ob dobrodelni prireditvi v Cerknici

Na svetu je pač tako, da ni vsem sojena ista pesem. Vsak tolče svojo pot proti grobu med vsakodnevnim plačevanjem carine sreči in nesreči, bogastvu in pomankanju. In vendar; kdo bi določil pravo, lažjo, boljšo pot? Kdo si je sam kriv (in koliko), da je tak kot je? Usoda? Bog? Naključje? Narava?

In vendar se lahko najde boljša pot vsakomur izmed nas, če si podamo roke v pomoč. Stari židovski pregovor pravi: "Kdor reši eno življenje, reši cel svet." In res je tako.

Mogoče pa se da mimo resolucij in pobud Unicefa in varnostnih svetov le nekaj narediti: ponuditi roko človeku takrat, ko jo potrebuje. Ne govoriti - saj so si sami krivi, kaj me brigajo črnci, imam že s svojimi mulci dovolj težav, pa vrtec, obleka... Potrebe se zvišujejo v skladu z zadovoljitvijo nižjih in ta pot se ne ustavi nikoli; no, mogoče pred grobom, ko človek spozna, da je vendarle prekleto sam na svetu in ni pomoči ne v denarju, ne v zdravnikih. Verjetno je ujetost v samosvojo bogatinsko gotovost večja kakor sočutje z drugim. Uboga vdova da vse, bogatin niti drobtinice.

"Da bi imeli življenje in ga imeli v obilju!" pravi Kristus. Mar nimamo vsi živi na tem svetu življenja? In kakšno je to obilje? Bogatin ima obilje oklepanja svojega bogastva in straha pred krajo. Pravijo: "Prekletstvo skopuha je v tem, da od vsega svojega bogastva niti sebi ne privoščiči ničesar!" Verjetno pomeni imeti življenje v obilju MIR srca. Nenavezanost na stvari, ki nas takoj zvežejo v spone odvisnosti.

Verjetno je misijonar Perdro OPEKA eden tistih, ki so pustili vse in šli za LJUBEZNIJO. Ne sprašuje: "Kaj si naredil do sedaj? Zakaj si pijan? Zakaj si kradel?" Ampak pravi: "Pridi, bova poskušala skupaj. Pridi, tvojega padca se ne spominjajava več. Vstani in hodi v novo življenje." - In to novo življenje se je gradilo tudi na dobrodelni prireditvi v Cerknici.

Ponudi pomoč takrat, ko te človek potrebuje. Ne čakaj na njegovo prošnjo, da ne prepara oblaka.

Vsak trenutek je čas za novo življenje, novo ljubezen in pomoč. Ne govori, če bi se še enkrat rodil...

Rodi se še enkrat!

Matija Nared

ASFALTIRANJE

- ASFALTIRANJE IN TLAKOVANJE DVORIŠČ, PARKIRIŠČ IN DOVOZNIH POTI.
- STROJNI IZKOPI, KIPER PREVOZI IN GRADBENA MEHANIZACIJA

STAMPEDO D.O.O.

PAHORJEVA 10,

1231 LJUBLJANA - ČRNUČE

TEL. / FAX: 061 374 307,
061 559 641

GSM: 041 614 301

Samo Gostiša, slovo v Planici 1998

SAMO GOSTIŠA ZAKLJUČIL USPEŠNO TEKMOVALNO KARIERO

V soboto, 21. marca 1998, je v dolini pod Poncami zaključil uspešno tekmovalno kariero naš smučarski skakalec Samo Gostiša.

Lepo je, da se naš spomin vrne k njegovim športnim začetkom v domačem kraju, ko je začel svojo športno kariero kot pionir pod vodstvom Vikija Tršarja in nato 8 let pod vodstvom trenerja Janeza Loštreka, tudi nekdanjega državnega reprezentanta v smučarskih skokih.

Ko je Samo Gostiša v Logatcu dosegel svoj vrh in se uvrstil v A državno selekcijo, je sporazumno postal član SSK Ilirija-Center iz Ljubljane. Pod vodstvom češkega trenerja Zdenka Remsa in drugih trenerjev ljubljanskega kluba je postal eden izmed prvih uspešnih slovenskih skakalcev "škarjastega" sloga.

Prvič je zablestel s 6. in 9. mestom na smučarskih poletih za svetovni pokal leta 1992 v Oberstdorfu. Šesto mesto mu je bilo pisano tisto zimo na svetovnem prvenstvu v smučarskih poletih na češki velikanki v Harrachovu, za tem pa je v štirih sezonah nanizal še kopico uvrstitev med najboljšo petnajsterico na tekmah svetovnega pokala. Šesto mesto označuje tudi njegov največji uspeh v karieri; taka je bila tudi uvrstitev na srednji skakalnici na svetovnem prvenstvu leta 1993 v Falunu na Švedskem.

Logatčan Samo Gostiša je bil kar dvakrat olimpijec. Na svoji prvi olimpijadi v Albertvillu v Franciji je leta 1992 zasedel dvanajsto mesto na srednji skakalnici in šesto mesto slovenske državne reprezentance. To obdobje je bilo najuspešnejše za tega mladega tekmovalca. Nastopil je tudi v državni reprezentanci na njegovi drugi olimpijadi, ki je bila v Lillehammerju na Norveškem.

Samo je nastopal na vseh znanih tekmah v smučarskih skokih kot dober in svetovno znan Logatčan.

Prej ko slej pride čas, ko se mora človek posloviti od aktivnega tekmovalnega športa. Upamo pa, da bo Samo znal svoje znanje prenesti na mlajše tekmovalce.

Logatčani pa mu tudi želimo, da bi uspel v svojem poklicnem in zasebnem življenju in da bo s svojim poštenim in veselim značajem dober vzgled mladim športnikom in tudi ostali logaški in slovenski mladini, ki mu bo sledila na njegovi enkratni športni poti.

Biti dvakratni olimpijec je vredno vsega spoštovanja in tudi trajnega spomina, ki ostaja zapisan z zlatimi črkami v zgodovino logaškega športa.

Anton Antičević.

Državno ekipno prvenstvo pionirjev v namiznem tenisu

V soboto in nedeljo, 14. in 15. februarja, je bilo v Logatcu državno prvenstvo pionirjev v namiznem tenisu. Tekmovalo je osem najboljših slovenskih namiznoteniških ekip, ki so se v predhodnih kvalifikacijskih turnirjih uvrstile na finalni nastop v Logatcu.

V finalu so nastopili pionirji iz Mengša, Križ, Murske Sobote, Ljubljane (dve ekipi), s Ptuja, iz Zaloga in domači namiznoteniški klub Logatec. Po lepi sobotni otvoritveni slovesnosti, na kateri je sodeloval logaški pihalni orkester in skupina mažoret, so sledile tekme ob zelenih mizah. Mladi tekmovalci so pokazali veliko znanja in borbenosti. Bilo je veliko veselja ob uspehih potezah, pa tudi razočaranja, ko žogica ni hotela tja, kamor je bilo zeleno.

Na koncu so bili najboljšim ekipam podeljeni pokali in odličja. Najboljši Logatčani so bili: Darko Mali, Darko KOJADINOVIČ, Dani STOJKO in Jan STRLE. Ekipno pa so mladi tekmovalci iz Logatca osvojili tretje mesto za drugo uvrščeno ekipo iz Murske Sobote in prvo uvrščeno iz Križ.

Dvodnevni finalni turnir je lepo uspel ob organizaciji namiznoteniškega kluba Logatec. Žal, tega turnirja si ni ogledalo veliko ljudi, ki bi lahko primerno spodbujali tekmovalce. Naši mladi tekmovalci si gotovo zaslužijo več vsestranske podpore, kajti s športnimi prireditvami veliko prispevajo za promocijo Logatca.

Anton Antičević

Ekipa iz Logatca na tretji stopnički

*Filipu Gantarju
voščimo za 99. rojstni
dan še trdnega zdravja in
iskrih misli.*

Uredništvo

ZAVORNE OBLOGE

DUŠAN ČUK S.P.
Tržaška 35, Logatec

Obnavljanje zavornih oblog
za delovne stroje, traktorje,
gozdne vitle.

Izposoja kompresorja s pnevmatskimi kladivi (za odstranjevanje starih fasad, razbijanje betonskih plošče).

Mobitel: 0609 640 306
tel./ fax: 061 744 406

Znova znižujemo stroške posojil!

Znižali smo obrestne mere,
zdaj znižujemo še stroške posojil.

Posojilo za vsakogar in za vse namene.

Kadar najamete posojilo, plačate v banki stroške odobritve in stroške zavarovanja. V naši banki Vam stroškov vodenja ne zaračunavamo za nobeno posojilo.

Sami si lahko stroške posojila še znižate tako:

- da ste naš komitent,**
- da odplačujete mesečno obveznost preko trajnika na tekočem računu,**
- da predložite predračun ali račun in**
- da posojilo zavarujete z dvema porokoma.**

Oglasite se v katerikoli naši poslovalnici, izberite si svojo metodo odplačevanja posojila in se dogovorite o podrobnostih.

Posojilo po svoji meri si lahko izračunate sami na internetu: <http://www.n-lb.si>.

Ljubljanska banka

Nova Ljubljanska banka d.d., Ljubljana

Podružnica Vič - Notranjska

Na podlagi 46. člena Statuta Občine Logatec (LN, št. 4/95), 2. člena Zakona o planiranju in urejanju prostora v prehodnem obdobju (Ur.l. RS, št. 48/90) in 37. člena Zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Ur.l. SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Ur.l. RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93 in 44/97) izdajam naslednji

SKLEP

o javni razgrnitvi osnutka Ureditvenega načrta za območje urejanja OIC P2/26 (Obrtno industrijska cona) Logatec

I.

Javno se razgrne osnutek ureditvenega načrta za območje urejanja OIC P2/26 (Obrtno industrijska cona) Logatec.

II.

Osnutek ureditvenega načrta bo javno razgrnjen od 15.05.1998 do 15.06.1998 v avli Matične knjižnice Logatec, Tržaška 44.

III.

Javna razprava bo 08.06.1998 ob 19,00 uri v Modri dvorani Matične knjižnice Logatec, Tržaška 44.

IV.

Občani in drugi zainteresirani podajo pisne pripombe in predloge na osnutek v kraju razgrnitve (knjige razgrnitve) oziroma jih pisмено pošljejo na Občinski urad Občine Logatec v času trajanja razgrnitve.

V.

Ta sklep se objavi v Logaških novicah in velja od dneva objave dalje.

Številka: 012-6/98
Datum: 20. april 1998

Janez NAGODE
Župan

ZAHVALA

Zahvaljujemo se vsem podjetjem in posameznikom, ki so kakorkoli pripomogli pri dobrotelni prireditvi SLOVENSKO SRCE NA MADAGASKARJU, ki je bila 14. marca v Cerknici.

Še posebej pa se zahvaljujemo:

GENERALNEMU SPONZORJU: NOVOLITU - Podjetju za proizvodnjo izolacijskih izdelkov iz Nove vasi na Blokah;

pomagali pa so še:

RADIO OGNIŠČE; RADIO 94 - Postojna; NOTRANJSKI RADIO - Logatec; NAKLO d.o.o. - Logatec; OBČINA CERKNICA; OBČINA LOŠKA DOLINA; OBČINA LOGATEC; OBČINA IDRIJA; OBČINA DOBROVA; OBČINA KRŠKO; SLOVENSKI POSLOVNI KANAL - Ljubljana; Katoliški tednik DRUŽINA; GRAFIČNI STUDIO ŠPES - Novo mesto; SET d.o.o. - Ljubljana; GRAFIČNI STUDIO ABAKOS - Cerknica; KRKA - Novo mesto; Trgovina z gradbenim materialom BOBER - Obrtna cona Logatec; Lesna galanterija SILVANISA - Rakek; AvtoM - Cerknica; GRADLES d.o.o. - salon pohištva in bele tehnike - Marof; Trgovina s kmetijskimi potrebščinami JERE - Bločice; SANMIX - TV Cerknica - podjetje za kabelski distribucijski sistem - Cerknica; FRAGMAT -

IZOLIRKA d.o.o. - Sodražica; Unikatno MIZARSTVO KRAŠEVEC FRANC - Nova vas; VALKARTON - Logatec; Revija PRESTOP - Postojna; Trgovina JURČEK - Cerknica; TRGOCEV - Logatec; ELCA d.o.o. - Cerknica; Trgovina NANA - Prevalje pod Krimom - Preserje; Pesk-okop in prevoznitvo RIGLER - Grič, cesta 4/7, Ribnica; ŽUPNIJSKI URAD RIBNICA; IVAN PETRIČ - ŽUPNIJSKI URAD BEGUNJE PRI CERKNICI; Trgovina DROBTIN'CA - Begunje pri Cerknici 53; KIA - AVTOSALON - AVTOSERVIS - BOJAN KRAŠEVEC - Studenec 12a Nova vas; Trgovina HANA in BISTRO LUCIJA - Šeškova 33 - Ribnica; Alojzij DOBROVOLJC; GYM - M d.o.o. TPC Murgle, Cesta v Mestni log 55 - Ljubljana.

Najlepša hvala vsem akademikom za slike, ki so jih darovali: Milan ROT, Milena BRANISELJ, Junoš MIKLAVC, Jošt SNOJ, Rudi SKOČIR, Božidar STRMAN - MIŠO.

Za pomoč se zahvaljujemo tudi galeriji KR PAN, in MIHEVC-GEOHELLIJU iz Logatca za podarjeno uro.

Zahvaljujemo se vsem nastopajočim, še posebej voditelju Črtu KANONIJU!

Posebna zahvala velja tudi OBČINI CERKNICA!

Zahvala

V 64. letu je 2. aprila za vedno zaspal dragi mož, ata in stari ata

Rudolf Nartnik
iz Rovt.

Iskreno se zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nam v težkih trenutkih pomagali, nam stali ob strani in pokojnega spremljali na njegovi zadnji poti.

Hvala za izrečene besede sožalja, za darovano cvetje in sveče ter za denarne darove za sv. maše in za cerkev.

Prisrčna hvala g. župniku za molitve in za lepo opravljeno pogrebno svečanost ter cerkvenim pevcem za petje.

Še posebej se zahvaljujemo dr. Katarini Turk, osebju Zdravstvenega doma Logatec ter Psihiatrične bolnišnice Idrija za zdravljenje in pomoč v času njegove bolezni.

Žalujejo vsi njegovi.

Zahvala

Ob smrti našega dragega moža in ata

Vinka Slabeta

se zahvaljujemo vsem, ki so nam izrekli sožalje, darovali cvetje in sveče ter ga v tako velikem številu spremljali na zadnji poti.

Posebna zahvala Prostovoljnemu gasilskemu društvu Gor. Logatec za lepo spremstvo in govor ob grobu. Hvala dr. Jožetu Skvarču za mnoge obiske na domu in tudi vsemu zdravstvenemu osebju za vso skrb med dolgoletno boleznijo.

Zahvala g. župniku Janezu Selanu za lepo opravljeno obred in govor ter pevcem invalidskega pevskega zbora za lepo petje.

Posebna zahvala Petru Kuncu za pogoste obiske in pomoč ter vodenje pogreba.

Žalujejo: žena Ivanka, sinovi Bojan, Drago in Janko z družinama, sestre Amalija in Anica

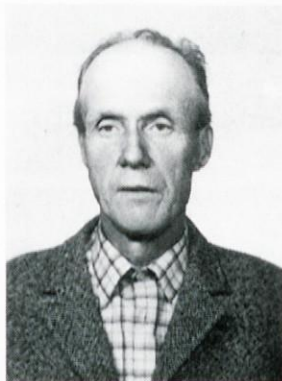
Zahvala

V 75. letu nas je zapustila draga žena, mama in sestra

Marija Jereb

Iz srca se zahvaljujemo vsem sestram iz doma sv. Jožefa za dolgoletno nego in oskrbo. Zahvaljujemo se tudi dr. Darji Likar - Modic in ostalemu zdravstvenemu osebju za dolgoletno zdravljenje, družinam Jožeta Nago- deta, Štirn, Vrabec, Kranjc in Marn za pomoč ob njeni smrti. Kmetijski zadrugi Logatec, sorodnikom, prijateljem in znancem hvala za podarjeno cvetje in sveče, družini Marinko za maše ter vsem, ki so jo spremlili na njeni zadnji poti. Gospodu župniku Ivanu Selanu hvala za lepo opravljeno pogrebni obred, invalidsko - upokojskemu zboru za lepo zapete pesmi in Petru Kuncu za vodenje pogreba.

Žalujejo: mož Franc, sin Franci z ženo Ivico, sestre Malka, Helena, Štefka in Joža z družinami.

Zahvala

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so 31. januarja pospremili na zadnjo pot brata in strica

Tomaža Musca.

Posebna zahvala socialni službi, sosedom, gospodu župniku za obred, pevcem in vsem, ki so ga obiskovali in tolažili v zadnjih urah njegovega življenja.

Hvala.

Sestra Mici in nečaki z družinami

Zahvala

Ob izgubi naše drage

Marjetke Rupnik

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam stali ob strani, nam izrazili sožalje, darovali cvetje in sveče, ter jo pospremili na njeni zadnji poti.

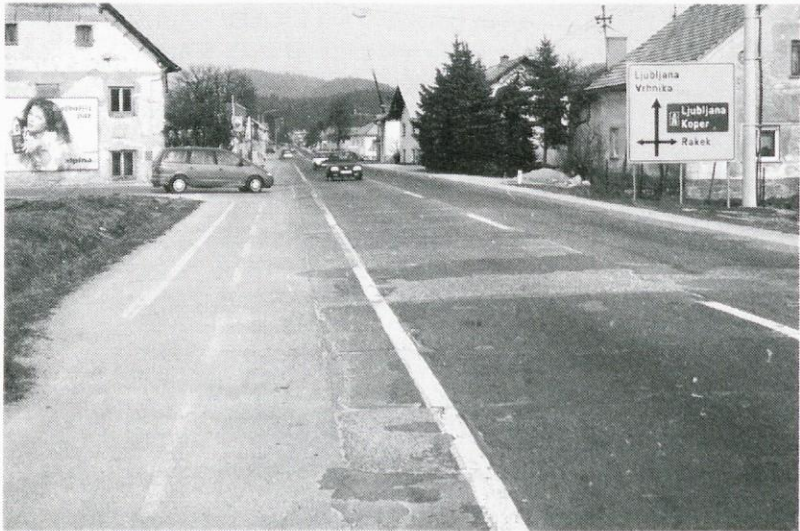
Hvala sestri Heleni in sestri Rozaliji iz doma Sv. Jožefa v Gor. Logatcu, dr. Katarini Turk iz ZD Logatec, gospodu župniku in g. Petru Kuncu.

Zelo smo hvaležni sestram in Metkinim prijateljem iz doma Sv. Jožefa, ki ste ji v zadnjih letih duhovno stali ob strani, česar je bila Metka neizmerno vesela.

Sestri Breda in Ivica z družinami

LOGATEC - DOLGA VAS

Prometne razmere v občinskem središču so zaskrbljujoče - Pot do novega prehoda za pešce oziroma semafora dolga in zapletena; življenje ugasne v hipu

Kolikor daleč seže oko, nikjer prehoda za pešce.

Ja, Logatec je res dolga vas; če mu pridružimo še Kalce, natanko 5, brez omenjenega zaselka pa od križišča pri Valkartonu do Osnovne šole Tabor 3,3 kilometra. In na tej razdalji na cesti, ob kateri je kar nekaj hiš s kar nekaj prebivalci, ki morajo Tržaško prečkati po nekajkrat na dan, lahko danes preštejemo označene prehode za pešce na prste ene roke. Pa nam še vedno eden ostane Prvi je zarisani na nepreglednem križišču magistralke z Rovtarsko in Tovarniško cesto, drugega so označili v bližini občinske stavbe, kakih sto metrov naprej, pred Mercatorjem oziroma banko naletimo na tretjega (zanj se, razen če poleg ravno tedaj ne stoji policist, zmenijo le redki vozniki), nato pa ob prečkanju ceste vsak trenutek tvegajo življenje vse do gornjelogaškega avtobusnega postajališča. Ta prehod pa je vse do občinske meje tam pred Planino tudi zadnji. Kaže, da človeško življenje v teh krajih res ni vredno počenega groša, o čemer pričajo tudi številne svečke, ki v večernih urah okoli dneva Vseh svetih tiho opozarjajo odgovorne, da je s prometno ureditvijo v Logatcu in njegovi okolici nekaj hudo narobe.

Običajen izgovor, ki ga najpogosteje slišimo, je, da sodi magistralka pod okrilje države in da se stvari pač ne da premakniti, toda kratek sprehod po središču Logatca nas prepriča o tem, da tudi v domačih logih glede prometne ureditve nismo doslej storili prav ničesar. Tako nimajo niti po enega prehoda za pešce ne na Mandrgah, ne na Rovtarski niti na Martinj hribu, z izjemo tistega v križišču Jačke s priključkom na avtocesto. In še ta je zaznamovan le z utripajočo rumeno lučjo; za talne označbe je morda zmanjkalo nekaj decilitrov barve Martinj hrib je sploh država zase, tamkajšnji otroci vsak dan na poti od doma do šole in nazaj tvegajo svoja življenja, saj morajo prečkati široko in ravno cesto, ki kljub omejitvi, ki velja v strnjenih naseljih, dopušča hitrosti krepko čez sto kilometrov na uro, s kakršno si dovolijo voziti predvsem domačini. Te pa bi vsaj delno brzdale le postavitev semaforjev, ki so na ravnih odsekih cest med drugim namenjeni prav upočasnitvi prometa, saj namreč voznik lahko vsak trenutek pričakuje, da se bo prižgala rdeča luč

in bo zato moral ustaviti svoje vozilo. Zapeljimo se znova po magistralki; o njej pogosto slišimo, da ni dovolj obremenjena, da bi si zaslužila semafor! O gostoti prometa

le tole: stopite ob katerem koli času med sedmo in šestnajsto uro pred enega od tistih štirih prehodov za pešce, ki jih na njega dni ugledni cesti premoremo, pa boste videli, kako dolgo ne boste varno prišli na drugo stran, še zlasti, če ste starejši in je vaš korak počasnejši. Podobno se vam bo godilo na poti z Martinj hriba čez avtocestni priključek, če boste do njega prišli živi in zdravi, saj ta zaselek tako kot številne druge ulice in ceste v naši dolgi vasi ne premore niti pločnika. Zmeda je zares popolna.

Tudi križišče Notranjske in priključka avtoceste je brez označenega prehoda za pešce, brez pločnika in brez semaforja.

Tam, kjer pločnike imamo, ob Tržaški na primer, si po njih redkokdaj sploh upa hoditi, saj omenjeni poteka vzporedno in skupaj s kolesarsko stezo, po kateri pa se najraje podijo mopedisti.

Pokukajmo spet na naše prehode za pešce; poleg tistih štirih na petkilometrskem odseku magistralke jih imamo nekaj še v samem središču Logatca; štiri v križišču pred blagovnico, pa tri na trgu pred cerkvijo, enega v bližini vrtca ter še enega na križišču Jačke z avtocestnim priključkom. Njihovo skupno število bi torej naneslo nesrečnih trinajst, če se jim ne bi lani pridružil še eden; na križišču nasproti pošte, pred Jerebovo hišo. Pa še tega ne bi bilo, če ne bi konec lanskega avgusta, pred začetkom pouka, ob pripravi radijske oddaje inšpektor UNZ Ljubljana spremljal prvošolke Ane na poti od doma do šole. Kar zgrozil se je nad

prometno (ne)ureditvijo Logatca in med drugim tudi nad omenjenim križiščem, v katerem so po njegovem posredovanju že po nekaj dneh zarisali prehod za pešce.

Tako imamo v obeh Logatcih s Kalcami vred reci in piši štirinajst prehodov za pešce, pa nekaj utripajočih rumenih luči nad njimi, na katere so pozorni le tujci, obupno javno razsvetljava pa docela razrito Cankarjevo v samem središču, nimamo pa nobenega semafora. Imamo tudi policiste, ki pa bi jim morali pripeljati "okrepitve" z vse Notranjske, če bi hoteli nadzorovati najnevarnejša mesta na logaških cestah. Sicer pa se Notranjska tako začne na enem in konča na drugem koncu naše občine, na kar nas prav prijazno spominjajo neokusno modro prebarvane table z napisom "Dobrodošli na Notranjskem". Zunaj meja te pokrajine, v sosednji Postojni ali pa na Vrhniku, na primer, so v sodobnih časih izumili kolesarske steze, enosmerne ulice, pa semafore; nak, mi se pa ne damo, ponosni smo na dejstvo, da živimo v dolgi vasi. Ohranili bomo vsaj svojo skoraj dva in večtisočletno prometno tradicijo, pravadno avtobusno postajo pa bomo pustili kar zakopano pod košarkarskim igriščem, da nam ne bi morda kdo tamkaj čez čas postregel z burekom!

Tudi hoja po logaških pločnikih je nekaj zabavnega; parkirna folklorja je namreč v naši vasi zelo razvita in človek sem ter tja dobi občutek, da so se domačini organizirali in postavili protestne zapore; vsaj Martinjcem

se morda ideja o podobni akciji na njihovem križišču sploh ne bo zdela slaba.

V svojem pisanju nisem hotel kazati s prstom na nikogar, pa vendar je že skrajni čas, da se s prometno ureditvijo Logatca začne ukvarjati tudi oblast. Še zdaj namreč v ušesih stanovalcev hiš ob Cankarjevi odzvanjajo obljube izpred županskih volitev leta 1994 o takojšnji ureditvi njihove ulice, ki bi morala biti ne le njim, temveč vsem Logatčanom v ponos, namesto tega pa se jo bojijo prečkati, da si ne bi v eni od lukenj zvil gleženjev.

... Počasi se bo, s temle mojim pisanjem ali brez njega, gotovo kaj premaknilo, treba bo pač še malo počakati; do novih volitev, na primer. Ali pa do nove svečke ob cesti...

Marko Škrlič

Ocenjevalna komisija ni imela prav lahkega dela (foto: F.Z.)

Salamoniada '98

Prva sobota v marcu je bila v gostilni lastnice Mihaele Rupnik v Zajelah v znamenju pokušnje domačih salam. Dogodek smo poimenovali "Salamoniada".

Ideja se je porodila naključno, med gosti v lokalu. Zanj se je ogrela tudi "birtna" in tako smo - malo za šalo, malo za res - vso to stvar tudi dokaj uspešno izvedli.

Ocenjevanje je opravila petčlanska komisija. Njeno delo ni bilo lahko, saj je dalo salame na pokušnjo kar 16 lastnikov. Treba je povedati tudi to, da člani komisije niso smeli dati svojih salam na pokušnjo.

Razlog za to je znan. V prijetnem vzdušju je potekala tudi razglasitev rezultatov. Naslov "Najbolša salama Rovte '98" je dobil Jože Pivk, Rovte 83, drugo mesto je pripadalo Viktorju Lazarju, Rovte 26, tretji pa je bil Janez Kunc, Rovte 63. Za prve tri uvrščene je gostilničarka pripravila tudi praktične nagrade, do petega mesta pa so vsi prejeli diplome.

Želja večine prisotnih je bila, da bi ta kulinarična prireditev v Rovtah postala tradicionalna.

F.Z.

Logatec - vse gosteje pozidan

(foto: J.G.)

LOGAŠKE NOVICE

Informativno in uradno glasilo Občine Logatec.
Izdajatelj: Občinski svet Občine Logatec, Tržaška 15, Logatec
Tisk: Mali d.o.o. Logatec.
Odgovorni urednik Janez Gostiša.
Izdano 3500 izvodov.
Naslov uredništva: Tržaška 15, Logatec.

Po mnenju Urada za informiranje Vlade Republike Slovenije, št.: 4/3-12-1622/95-23/346 šteje glasilo med proizvode informativnega značaja iz 13. točke tar.št. 3 tarife prometnega davka, po kateri se plačuje 5 % davek od prometa proizvodov.